

Дело С-438/09

Bogusław Juliusz Dankowski

срещу

Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Преюдициално запитване,
отправено от Naczelny Sąd Administracyjny)

„Шеста директива ДДС — Право на приспадане на ДДС по получени доставки — Предоставени услуги — Нерегистрирано по ДДС данъчнозадължено лице — Задължителни данни във фактурата за целите на ДДС — Национална данъчноправна уредба — Изключване на правото на приспадане съгласно член 17, параграф 6 от Шеста директива ДДС“

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. I - 14012

Резюме на решението

1. *Данъчни разпоредби — Хармонизиране на законодателствата — Данъци върху оборота — Обща система на данъка върху добавената стойност — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Приспадане от данъчнозадължено лице на платения от него данък за доставки на услуги, предоставени му от друго данъчнозадължено лице, което не е регистрирано за целите на този данък — Условие — Издаване на фактура от този доставчик, която съдържа цялата изискуема информация (член 18, параграф 1, буква а) и член 22, параграф 3, буква б) от Директива 77/388 на Съвета)*

2. *Данъчни разпоредби — Хармонизиране на законодателствата — Данъци върху оборота — Обща система на данъка върху добавената стойност — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Изключения от правото на приспадане — Възможност за държавите членки да запазят изключенията, съществуващи към датата на влизане в сила на Шеста директива — Национална правна уредба, която изключва правото на приспадане на данъка, платен от данъчнозадължено лице на друго данъчнозадължено лице, тъй като последното не е регистрирано за целите на този данък — Недопустимост*
(член 17, параграф 6 от Директива 77/388 на Съвета)

1. Член 18, параграф 1, буква а) и член 22, параграф 3, буква б) от Шеста директива 77/388 относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота, изменена с Директива 2006/18, трябва да се тълкуват в смисъл, че данъчнозадълженото лице има право на приспадане на данъка върху добавената стойност, платен за доставки на услуги, предоставени му от друго данъчнозадължено лице, което не е регистрирано за целите на този данък, когато фактурите за тези доставки съдържат цялата изисквана информация по посочения член 22, параграф 3, буква б), и в частност информацията, която е необходима за идентифициране на издателя на фактурите и на естеството на предоставените услуги.

получени доставки, които могат да осуетят упражняването на това право.

В този смисъл евентуалното неизпълнение от страна на доставчик на услуги на задължението по член 22, параграф 1 от Шеста директива не следва да поставя под въпрос правото на приспадане, с което разполага получателят на услугите съгласно член 17, параграф 2 от тази директива.

(вж. точки 35, 36 и 38; точка 1 от диспозитива)

Всъщност, след като разполага с необходимата информация, за да установи, че данъчнозадълженото лице като получател по търговските сделки е платец на данъка върху добавената стойност, компетентната данъчна администрация не може да му налага допълнителни условия във връзка с правото му да приспадне данъка по

2. Член 17, параграф 6 от Шеста директива 77/388 относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота, изменена с Директива 2006/18, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която изключва правото на приспадане на данъка върху добавената стойност, платен от данъчнозадължено лице на

друго данъчнозадължено лице, доставчик на услуги, когато последното не е регистрирано за целите на този данък.

добавената стойност и по този начин да обезсмислят режима, въведен с разпоредбите на тази директива. Ето защо тази възможност не се отнася до общите изключения и не освобождава държавите членки от задължението надлежно да пояснят за кои стоки и услуги се изключва правото на приспадане.

Всъщност възможността, предвидена за държавите членки в член 17, параграф 6 от Шеста директива, не им предоставя неограничена дискреционна власт да изключат всички или почти всички стоки и услуги от правото на приспадане на данъка върху

(вж. точки 41 и 47; точка 2 от диспозитива)